

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

6 francs per jaar.
 Een blad afzonderlijk 15 centimes.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Ankondigingen 15 centimes per drukregel.
 Reclamen, ommissen en andere artikelen vooraan of midden in het blad : 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 27 JANUARI.

Van alles wat.

Binnen eenige dagen worden de jongens van alle klassen, dat is te zeggen, arm en rijk, die in 1863 geboren zijn, opgeroepen tot de hatelijke en gedwongen menschenverloting.

Voor den rijken en welhebberden burger dit zoo erg niet, die kunnen hunne zoons rijkkoopen; het is alleen de werkmans, de portbrenger en kleine burger die door dit hatelijk en onrechtvaardig stelsel het meest lijden heeft.

Op die dagen ziet gij de wauhopendste oeneelen.

Hier ziet gij een vader die de vingers van geverkt heeft om zijn zoon een eerlijk bestaan te verschaffen, en die nu, wanneer alles opgeofferd is om zijn oudste kind een deel aanteleeren, zijn zoon op wien hij fier was, op eens van hem ziet afrukken; die vader trekt van gramschap de haren uit het hoofd, en vervloekt en verwenscht de mannen wiens schuld het is, dat hij voor eenen tijd van zijn kind zal moeten scheiden.

Daar ziet gij eene moeder die met angst naar het oogenblik wacht, dat haar zoon zal te huis komen; zij heeft als een voorvoel van het onheil dat haar en haar zoon boven het hoofd hangt, en daarom zegt zij tot de jongere kinderen, laat ons bidden opdat uw moeder een gelukkig nummer uit de bus sale. Eensklaps vliegt de deur open en de zoon valt schreiende in de armen zijner moeder. Het lot is hem ongunstig geweest. Hij is veroordeeld om zijne brave moeder, zijne kleinere zusters en broeders, vaarwel te zeggen. Hij moet op bevel van verbaalde en verzulde lakieën, alles vaarwel zeggen wat hem dierbaar was; zijne toekomst is verbrijzeld. Die jongeling die steun van gansch het huishouden, wordt onmeedoogend van alles weggerukt, men ziet er niet naar of hij te huis kan genist worden. De koning heeft soldaten noodig, gij moet maar optrekken.

O, hatelijke menschenverloting! Wat zijt gij toch vreed!

Ginds een krachtige en struische jongeling, gaat blijmoedig naar het stadhuys; hij is vol hoop, en vast in het gedacht dat de bloedzuigers hem niet zullen krijgen; ik ben er te groot noodig thuis, hooren wij hem zijne vrienden toeroepen, vader en moeder worden stillekens oud, en kunnen weinig werken, maar het is thans mijne beurt iets voor die goede oudjes te doen. Wanneer het lot mij gunstig is, waar ik niet aan wijfel, zal ik eens laten zien, hoe ik hun voor hunne gedane diensten weete beloonen. Maar helaas! de jongeling trekt een ongelukkig nummer, knarsetandend van woede mijt hij het nummer naar het hoofd van de eeren magistraten die achter de groene

tafel zitten, en vervloekt de uitvindrs en ondersteuners van die gedwongen loterij, hij is dezelve fiere en struische jongeling niet meer. O, hooren wij hem roepen, waar zijn nu al mijne droomen van geluk, o mijne arme ouders, wat zult gij heete tranen storten bij het vernemen van het ongeluk dat uw wacht! Waar is het geluk dat ik u voorspiegelde, alles is verloren, mijne toekomst, mijn geluk verbrijzeld en dit door de schuld van die soldatendiefters!

Die jongeling, die wij daarstraks blijemoed en het hoofd recht omhoog zagen naar het stadhuys trekken, zien wij nu bleek, de oogen dwaas in het verscheid; hij laat zijne beenen sloopen alsof zij hem loodzwaar waren. Hij durft niet naar huis gaan om zijne ouders zijn en hun ongeluk bekend te maken. Zonder te weten wat hij doet trekt hij een herberg binnen en drinkt een borrel, van een komen er twee, en nog meer, en die jongeling die vroeger een toonbeeld van zedelijkheid en onderdeed was, is nu dronken. 's Anderdags haalt men het lijk van het slachtoffer der gehate Bloedwet uit het water, en men leest in de dagbladen: een jongeling is waarschijnlijk door den donkeren misleid in het water gevallen en verdronken.

Neen die jongeling is uw slachtoffer, bloedhonden, en gij hebt niet alleen hem gedaan, maar ook nog zijne familie. Zijn vader op het hooren van dit verschrikkelijk nieuws wordt zinneloos en de moeder verkijwt en sterft kort nadien, en dit alles ten gevolge van die gedwongen loterij.

Denkt niet, geachte lezers, dat wij dat overdrijven; hoort men jaarlijks niet van ongelukken die op die dagen voorvallen, en schrijven de dagbladen de ongelukken niet dikwijls toe aan ongevallen?

Neen, de ware oorzaak van de ongelukken die er op zulke dagen voorvallen, moet heel dikwijls gezocht worden in de hatelijke en gedwongen bloedwet.

Onmogelijk, al de ongelukken die er gebeuren, al de tranen die er door vaders en moeders, door jongelingen gestorven worden, al de vervloeking die er die dagen naar het hoofd geworpen worden van hen die er de schuld van zijn, op te sommen. Gij weet het maar al te wel en voornamelijk gij die eenen zoon hebt die moet loten. Daarom, geachte lezers, dient er een middel gezocht te worden ter bestrijding van dit hatelijk, dat onrechtvaardig stelsel « den gedwongen soldatendienst. »

Dit middel is reeds in werking. Er bestaan tegenwoordig maatschappijen die den gedwongen soldatendienst willen afschaffen en door het inrichten van een vrijwilligersleger, de hatelijke bloedwet vernietigen. Die moedige mannen werken onverpoosd tot de vrijmaking der witte slavernij in België. Reeds veel, heel veel hebben zij gewonnen maar nog veel dient

er gedaan te worden, alvorens dit grootsch, dit edel doel bereikt zij.

Aan u, Burgers van alle denkwijzen, die strijders voor volkenrecht te ondersteunen; aan u, gij hebt de macht in handen, gij kunt, wanneer gij wilt, vermits alle macht uit u komt, aan u dan, van België te verlossen van het dwangrijk der loterij.

Maar geene flauwheid, geen achteruitkruiperij, wij moeten moedig vooruit en niet zeggen, dat kan niet zijn, want weet heel goed, dat, wanneer een volk wilt, dat het heel veel vermag, en voornamelijk de vlamingen, wanneer die iets in het hoofd steken, en zij zien dat het doel dat zij najagen rechtvaardig en wettelijk is, is het heel moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk, hen er van afdoen te zien.

Die moedige schaar mannen, die de maatschappij voor het vrijwilligersleger hebben ingericht, hebben gezworen, niet te rusten alvorens hun edel doel bereikt te hebben; laten wij dit rechtvaardig en wettig doel ondersteunen en als EEN man werken voor de afschaffing der loting.

*Weg met de Bloedwet!
 Niemand gedwongen soldaat!
 Leve het Vrijwilligersleger!*

Wanneer men de misdaden in plaats van te verminderen van jaar tot jaar ziet toenemen, dan vraagt men zich af, welke daarvan toch de oorzaak is.

De grootste oorzaak, volgens ons, ligt in het vervolgen van onzen godsdienst! Inderdaad spreekt de personen van zekeren ouderdom, en die zullen u zeggen, zoo lang in ons land godsdienst en priester geerbiedigd werden ging alles wel. Vrede en Eendracht heerste onder het volk; de rechtbanken hadden schier niets te doen; meer dan eens moesten de Assisen het gansch jaar passeren zonder zaken en, werd er een moord gepleegd, de samenleving werd gewroken, de moordenaar werd onschadelijk gemaakt, wijl hij zijn hoofd onder het mes der Guillotinen moest laten. Ja, in die tijden mogt men op België wijzen als de perle van Godsdienstigheid, maar ook België mocht als voorbeeld van beschaving optreden.

En vandaag!
 Ja vandaag?
 Nooit werden godsdienst, kerken en priesters meer vervolgd, meer gelasterd, meer hatelijk gemaakt voor het volk dan vandaag.

Op alle mogelijke wijze zoekt men het geloof in de harten uit te dooven; met miljoenen worden er besteed aan een onderwijz enkel ingericht om de zielen van volks kinderen aan den zaligen invloed van de kerk Gods te ontrukken; officieel wordt de Godsdienst als de openbare vijand afgekondigd en God zelf uit den Staat verbanen.

Wat is daar het gevolg van?

van een zwaren last verlicht. Ik zou u nog meer lief hebben, zoo dit mogelijk was, wegens de openhartigheid, waarmede gij mij uw hart hebt bloot gelegd.

De grijsaard knielde naast Fulgentius op de bidbank neer, en beiden herhaalden met innige godsvrucht de gebeden der kerk voor hen, die gestorven zijn.

Toen de jongeling opstond, zegde hij tot den ouden kanunnik:
 — Bij het verlaten der wereld, heb ik aan al de ijdelheden van mijn naam en fortuin vaarwel gezegd. Er is niets aan gelogen, welke tijds mijn vader gedragen heeft. Voor u en voor allen draag ik den naam van Fulgentius, volgens delastgeving en toestemming van den abt van Junieges.
 — Mijn zoon, hernam de kanunnik, uwe levensgeheimen blijven aan God en aan u toevertrouwd.

VII.

Dizier.

Fulgentius was spoedig aan het gelukkige leven gewoen, hetwelk hij bij den kanunnik en diens zuster leide. Deze vernam van den heer Le Bouteiller de treffende lotgevallen uit de levensgeschiedenis des jongelings. Met de engelachtige goedheid, welke Ogivia kenmerkte, trachtte zij voor den jongen man de plaats der moeder te vervullen, welke hij verloren had, terwijl de kanunnik het gewonde hart van den jongeling genezing en kracht bood, door hem tot toewijding en opoffering voor hen, die ongelukkig zijn, op te wekken.

De abt van Junieges had terecht opgemerkt, dat Fulgentius, wanneer hij in 't kloosterleven zou zijn getreden, te zeer door trenrige herinneringen van vroeger zou worden geplagd. Meermalen bekende Fulgentius het aan den kanunnik, dat hij de stem zijner moeder hoorde, die van hem eischte, dat hij den dood zijns vaders zou

De goddeloosheid, het ongelooft, verband de beschaving en brengt de barbaarsheid in hare plaats.

Dit zien wij reeds lang.

Zoo laag, zoo diep reeds is België gezonken, dat wij haast waarlijk beschaamd zouden zijn den naam van Belg te dragen.

Alle dagen staan de gazetten van ons land vol van moorderijen, dagelijks hoort men van wredeheden hier, doodslagen daar; sedert het proces dat die lalle moordenaars van den ongelukkigen Bernays veroordeelde tellen wij meer dan twintig moorden in ons land alleen.

En het ongelukkig van al is, dat dank aan de slechte inrichting der politie in de groote steden, de moordenaars er tegenwoordig zoo gemakkelijk van af komen dat op de 100 er 50 niet ontdekt worden.

En worden zij nog gepakt wat hebben de moordenaars dan te vrezen? Plichtig bevonden worden ze door het assisenhof tot de doodstraf verwezen; maar dan komt Sire de Koning en zegt hun: Mijnheer de moordenaar, wees gerust; ik, Sire, krachtens artikel 73 der Constitutie, verbreek het vonnis door de Assisen tegenuitgesproken en maak u voor uw leven lang een Rentener van den Staat!

Wat wonder dus dat die heeren moordenaars meer dan ooit hunne bloedige nijverheid voortzetten en, door het aangroeven van hun getal, ook de concurrentie zien vermeerderen.

Andere landen hebben ook de doodstraf willen afschaffen voor die belangwekkende vijanden der samenleving, maar ziedende hoe zij Chius kwamen — gelijk wij hedenlaags ook in ons landeken zien, — hebben zij de proef laten varen en de noodzakelijkheid herkend om ten spoedigste de doodstraf te herstellen, als het eenigste middel om de belangen en de veiligheid der menschelijke samenleving te waarborgen.

Het wordt tijd dat het gerecht zijnen loop hebbe en dat het gedurig gebruik van het recht van genade niet langer meer den arm der justitie tegenhoude.

De oorlogsbudgetten van alle landen der wereld beloopten tot de ongelooftijke som van 37 millarden.

Hoeveel gords zou men niet met dit geld kunnen stichten!

(Vrijheid.)

Nieuwjaarsgiften

aan Z. H. Leo XIII.

5e LIJST.

Bedrag der vorige lijst fr. 887,27

Paroche van St-Jan te Tongeren.

Eerw. heer de Meersman, pastoor van St-Jan te Tongeren » 20,00

Eerw. heer pastoor Degarnier, Tong.	10,00
Eerw. heer Willems, kapelaan, id.	10,00
Lesdames Benedictines, id.	10,00
MM. Camo, père et fils, id.	10,00
M. Fiers Delvigne, id.	10,00
M. Arthur Vroonen, id.	10,00
M ^{rs} Delvigne, id.	10,00
M ^{rs} Slegers-Bailly, id.	10,00
Onbekend, id.	25,00
M ^{rs} Daris-Tournaix, id.	5,00
M ^{rs} Goor-Bellefroid, id.	5,00
M ^{rs} Ivens, id.	5,00
Jufv. M. Copis, id.	5,00
Jufv. C. Hestermans, id.	5,00
Jufv. J. Bellefroid, id.	5,00
M. J. Coort, id.	5,00
M. Peters-Pisart, id.	5,00
De Congregatie der H. Maagd in de kerk van St-Jan te Tongeren	60,80
(Totaal van de paroche St-Jan fr.	225,80)
M ^{rs} Babens Vaneybergen id.	10,00
M. Victor Lammie, id.	10,00
M ^{rs} Lammie, id.	10,00
Eerw. heer Vanlembosch, rector der kapel van Off-ken te Tongeren	25,00
M. Papay-Vanderyst, id.	10,00
Eerw. heer Laenen pastoor te Berg	10,00
Eerw. heer Vanderpelton oud pastoor te Berg	10,00
Elisabeth Nys te Berg	1,00
Collecte in de kerk van Berg	9,50
Eerw. heer Van Haeken, pastoor te Freeren en zijne parochianen	98,17
Eerw. heer Cornegrachts pastoor te Rempst	15,00
Eerw. heer pastoor van Lauw	10,00
Ence-Toppet, id.	2,00
Naamboos, id.	2,00
Naamboos, id.	1,00
Totaal	456,74

De meerderheid van den gemeenteraad heeft zich nogmaals onderscheiden in zijne zitting van zaterdag door eene dier daden waarin kleingeestigheid, onverzorgelijkheid, haat en politieke onverdraagzaamheid ten duidelijkst ontschijnen. Nu, gewoonte is eene tweede natuur.

Er was danen bid te noemen van de commissie der gasthuizen, in vervanging van den heer H. Jansen.

Men koesterde dit maal de hoop dat het gebruik der heilige middelen, door het bestuur der heeren Perron, Ghinon en C^o op het stadhuys ingebracht een einde genomen had; men dacht dat de liberale meerderheid de oogen geopend had en eindelijk begreep welke noodlottige gevolgen die vreemde geit moest te weeg brengen van op bepaalde tijden de bekwaamste en de verkleefde bestierders onder liefdelijkgheidsgestichten zonder reden weg te zenden; men was om zoo te zeggen verzekerd dat een bestierder van de waarde van den heer Jansen genade zou gevonden hebben voor den haat en de onverdraagzaamheid onzer gezeten. Maar niets kon laten. De heer Jansen wiens iever en bekwaamheid door niemand kan betwist worden, de heer Jansen die den tijd heeft om zich aan het welzijn van het belangrijk gesticht der gasthuizen toe te wijden, de heer Jansen heeft maar eene font die de geuzerij niet kan vervezen; hij behoort niet tot de klik geuzedoctrinaire. Van dan af moest hij noodzakelijk verdwijnen, want het bestuur onder liefdelijkgheids gestichten moet kost wat kost langzamerhand in eene politieke schaar veranderen al moest de dienst het onderste boven geworpen worden, al moesten de bekwaamste en eerzigste bestierders van kant gesteld worden, al moest de triomf der

andere leden van zich aan de geleerdheid en wetenschap wijgende ordenen, hunne onverzorgelijke geestelijke rijkdommen aan de nakomelingschap overleverden, werden de inkomsten der groote abdijen gebruikt, om levensonderhoud te geven aan de uitgehongerde bevolking van armoedige wijken en om de ijdellidige gestichten en de Lazarushuizen der voorstedes te onderhouden.

Elk aanzienlijk en voornaam heer deed bij zijn sterven eene schenking ten voordele der ontferd den dezer wereld, wel wetende dat de schatten, die aan de ongelukkigen of tot den luister van Gods huis gegeven worden, de eenigen zijn, welke hij in zijn graf kon medenemen.

Nadat Fulgentius de armengestichten bezocht had, wilde M. Le Bouteiller, dat hij het huis der me-lantschen zou bezoeken, waar eenige arme meisjes te zamen woonden, die onder een sluier het alzichtelijk gebat verborgen hadden en de woorden van Job herhaalden of die liederen zongen van David, te midden van het hevigste lijden in hun lichaamsversch, hetwelk wegteerde door eene ongezondelijke kwaal.

— Mijn zoon, zegde de kanunnik tot Fulgentius, ik breng u niet in deze toevluchtsoorden der lijdelid menscheit, om uw hart ongewoon te maken door den aanblik van deze verschrikkelijke tooneelen... Ik wil u intogelield tot medelijden opwekken jegens het ongeluk, de droefheid en de wanhooft. Daar gij onderloofs zijt, geef ik u tot familie grijsaars zonder kinderen; tot broeders en zusters geef ik u al degenen, die geen vriend op de wereld hebben. Ik geef u eene werkzaamheid van zegening en liefde; ik vertrouw aan uwe zorg de ongelukkigen, die zooveel te dierbaarder zijn aan de kerk, naarmate zij door iedereen zijn verlaten.

Fulgentius nam deze taak met een heilig verlangen op zich. Zijn zelf dacht niet meer aan haar eigen zelve, wanneer zij door medelijden

HET HUIS DER HEKSE RIJ

EEN VERHAAL UIT DEN OUDEN TIJD

naar 't Fransch van

RAOUL DE NAVERY.

(10^e VERVOLG.)

—>E(—

Op zekeren dag echter, toen hij zag dat ik begon mismoedig te worden, riep hij mij bij zich zijne cel en zegde met vaderlijke goedheid:

— Mijn zoon, sedert drie jaren heb ik u met aandacht gade geslagen, en ik heb u met teederheid en liefde behandeld, om tevens goed uwe venstroeping te mogen leeren kennen. Welnu, gij zult geen kloosterling worden. Maar God roept tot zich. Hij heeft u bestemd voor de eer van u thuis in den meest uitgebreiden kring. De armen, welke gij geleden hebt, zullen vruchten dragen, niet slechts voor u, maar ook voor de ongelukkigen, welke gij troosten zult. Fulgentius, zult niet te Junieges blijven. Maar gij zult verster worden, het brood van 't goddelijk woord deelen en de kracht der heilige Sakramenten bereiden. Gij zult priester worden, en wanneer uwe voeten vrouwen aerknielen, die hunne kinderen verloren hebben, dan zult gij u de uwe moeder herinneren en voor haar onheil zorgen... Wanneer onderloofte kinderen u de hand uitstrekken, dan zult gij u de